

ΑΠΟ ΤΑ ΠΕΡΑΣΜΕΝΑ
ΤΑ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΑ ΜΑΣ ΠΡΟ 94 ΕΤΩΝ

Μέχρι του 1836 η ταχυδρομική συγκοινωνία του κράτους μας διεξήγετο δυο φορές την εβδομάδα με τις επαρχίες και Ξξη φορές την εβδομάδα μεταξύ 'Αθηνών και έφτά πόλεων.

—'Η πόλεις αυτές που είχαν το προνόμιο να παίρνουν και να στέλνουν γράμματα έξω από της εβδομάδος, ήταν τα Μέγαρο, η Κόρινθος, το Αίγιο, η Πάτρα, το 'Αργος, το Ναύπλιο και η Τρίπολις.

—'Η ταχυδρομική συγκοινωνία μετά του Ξξωτερικού διεξήγετο διά τεσσάρων πόλεων, των 'Αθηνών, των Πατρών, της Σύρου και της Λαμίας, όποτε η επιστολές διεπιβάλλοντο διά Ξηράς προς τη Βιέννη.

—Το άτιμώλιο που μετέφερε την άλληλογραφία για την Τουρκία αναχωρούσε δυο φορές το μήνα.

—'Επίσης δυο φορές το μήνα Ξφενγε ταχυδρομείο για την Τεργύστη και για το Λονδίνο άπαιξ του μηνός.

—Ταχυδρομικά γραφεία ύπηρχαν σ' όλες τις πρωτεύουσες των επαρχιών, καθώς και σε μερικές κομποπόλεις.

—'Όλα τα ταχυδρομεία μας ύπηρχον υπό τη Βασιλική Γεν. Διεύθυνση των Ταχυδρομείων, η όποια ήδρευε στίας 'Αθήνας και της όποιας προϊστάτο ο Γ. Σκούφος.

—Τά τέλη των έπιστολών τότε έποικιλαν αναλόγως των διαφόρων άνωστάσεων που διήνυαν, έστω και άν δεν έπρόκειτο να Ξξείδουν του κράτους.

—'Ένα άπλο γράμμα δηλαδή μετρίων βάρους έπληθρνε μιά δεκάρα για άπόστασι μέχρι 10 ώρων, δυο δεκάρες μέχρι 20 ώρων, τρεις δεκάρες μέχρι 30 ώρων κλπ.

—Τά γράμματα που άπεστελλόντο στα νησιά, πλήρωναν, εκτός του κανονικού τέλους, και 10 λεπτά επί πλέον, τά δε συστημένα πλήρωναν το διπλάσιο των άπλών.

—Το ταχυδρομείο 'Αθηνών δεχόταν και μοιράζε έπιστολές από τις 10 π.μ. μέχρι των 2 μ.μ.

—Στίς κυριότερες πόλεις ήταν διορισμένοι οι λεγόμενοι έπιστάται των Ταχυδρομείων.

—Στ' άλλα μέρη η ύπηρεσία διεξήγετο από το δήμαρχο, το λιμενάρχη, τον ύγειονόμο, οι όποιοι έπαιρναν έπιμισθιο για την ιδιαίτερη αυτή ύπηρεσία.

—Στά χρόνια της Ξεναστάσεως δεν ύπηρχαν φυσικά ταχυδρομεία. Τά γράμματα τών καπετανέων και τών πολιτικών τά πήγαιναν στών πρὸς δν θρον, γρηγορόσοδοι, ακάματοι και σβέλοιο πεζοδρομιοι, οι όποιοι διεύχιζαν έτσι ολόκληρη την 'Ελλάδα !...

Ο ΠΑΛΑΙΟΣ

ΟΚΤΑΒΙΑ.—'Είνε φθονεροί οι Θεοί ! 'Εχουν δικαιο 'Ελληνες να το λένε αυτό.

ΜΑΡΚΟΣ.—'Αυτά τά λόγια δεν πρέπει να τά προφέρουν τά χείλη μιάς 'Εστιάδος.

ΟΚΤΑΒΙΑ, (άπλώνοντας τά χείρια στὸν Φάβιο). Φάβιε !

ΦΑΒΙΟΣ, (σπρωχνόντας την). Μή !... Δεν πρέπει ν' άγγιξης έπάνω μου... Δεν πρέπει να ν' άγγιξω πειά. Θά ήταν ίεροσυλία ! 'Εσαι μιά άσπιλη ίερέα της 'Εστίας.

ΟΚΤΑΒΙΑ.—'Δεν εμαι πειά η μνηστή σου ; Δεν μ' άγαπάς πειά ; Ναι, δεν μ' άγαπάς. Και μιά μέρα Ξεχνόντας με ολότελα, θά οδηγήσης μιάν άλλη στο βομιο του 'Υμεναίου.

ΦΑΒΙΟΣ.—'Όχι. Θά θυσιάσω κι' εγὼ την νεότη μου στην 'Αρτέμιδα, όπως ο 'Ιππόλυτος. Δεν θά παντρευθώ ποτέ. Και τώρα... Χαίρε μιά πάντα, 'Οκταβία !... Σεβαστή ίερέα, πάναρη 'Εστίας, φύλαγε άκούμητη την ίερη φωτιά της Θεάς. Και μίην Ξεχνάς να δέσσει κάποτε κι' απόν που στην καρδιά του θά ζωή πάντα η φλόγα της άγάπης σου... (Φεύγει).

ΟΚΤΑΒΙΑ, (πέφτοντας κάτω και κλαιόντας σπαρακτικά). Φάβιε !... Φάβιε !...

ΜΑΡΚΟΣ.—'Ετσι θέλησαν οι Θεοί, παιδι μου.

ΟΚΤΑΒΙΑ.—'Φθονεροί Θεοί !...

ΜΑΡΚΟΣ.—'Σωπα ! Μή βλαστημάς !

ΟΚΤΑΒΙΑ.—'Φάβιε !...

ΜΑΡΚΟΣ.—'Σωπα ! Τά χείλη σου δεν πρέπει να προφέρουν πειά κανένα όνομα άνδρός. 'Ιερέα της 'Εστίας, σεβαστή και άσπιλη, έλα, σε περιμένουν η άλλες 'Εστιάδες για να σου φορέσουν τὸν κατάλευκο πέπλο. 'Ελα... (Η 'Οκταβία σηκώνεται και όποστηριζομένη από τὸν πατέρα της προχωρεί σάν κατάδικος στὸν θάνατο, κλαιόντας άπελιερωτά και ψυθιζόντας σπαρακτικά) : Φάβιε ! 'Αγάπη μου !...

ΟΙ ΠΟΙΗΤΑΙ ΜΑΣ

ΣΜΥΡΝΙΩΤΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

('Από την προσεχώς εκδομένην συλλογήν του Σμυρναίου ποιητού κ. Μιχ. 'Αργυροπούλου)

Η ΜΠΥΡΝΟΒΑΔΙΑ

"Άλλοι τά γλέντια λαχαρούν κι' άλλοι τά πανηγύρια, με μεθυσιού ποτήρια.
'Εγὼ, για γλέντι και χορό και για μεθύσι μου, Ξνα Ξχω στο νοῦ μου, 'Εσένα !
"Άλλοι ρημάζουν στή δουλειά και σβοῦν για το χροσάφι, που θά χαροῦν οι τάφοι...
Δουλειά και βιός κι' άνευρητα χροσάφια μαζομένη 'Εσύ σαι για τά μένα.
"Άλλοι τή δόξα έτάξανε για' άτέλειωτο όνειρό τους και κλώθουν τὸν καινό τους...
'Εγὼ, για δόξα μου άφθαστη και για δύσρια δεμένα, λαγγυνοῦ μόνο 'Εσένα.
"Άλλοι ποῦν κι' άλλοι θρηνοῦν κι' άναστενάζουν άλλο : για πίκρα άγχη η μεγάλη.
Το συννεμάκι, που περνά στή συλλή σου, ώίμενα, μπόρα καιμῶν για μένα.

Κι' όλοι το χάρο μάχονται και τή ζωή αγαπάνε, τρομίζοντας που πάνε...
'Εγὼ το χάρο πολεμῶ, μιά όχι ο φροσχος για μένα : για να μη χάσω 'Εσένα !

Η ΝΤΑΜΠΑΧΑΝΙΩΤΙΣΣΑ

Μωρή, τί με στραβοδέλετες ; μωρή, τί γελάς ;
Και καλά να πής τί θές ;
Της καρδιάς σου δε μιλάς ;
Γιά, δεν Ξφεις ποῦς με βάζεις να μεθύ, μαθές ;
Κι' άν έμείθισα και τί ;
Τήν άγάτη Ξχω ζητή !

Σά μου δίνεις τόση πάρα με την κάμα σου και με τυραννάς, πὸς, σκληρή, θέ να γλυκάνω τά φαρμάκια σου, π' όλο με κερνάς ;
Κι' άν Ξγίγηκα στουά, ποῦς την Ξχει τή ντροπή ;

Δέ με θές ; Οῦτε σε θέλω, κι' οῦτε σε θοροῦ— κέρνα με, χροσίο μου !—
Χίλιες δυο κερνοῦν κοπέλλες μπροῦς μου σε χορό μέσα στο μεθύσι μου.
Κι' άν Ξαίστηκα και τί ;
'Ο χορός καλά κρατεί.

Μωρή, φεύγεις ; δεν κυττάεις πὸς γυρνάει η γη ;
Πριν σε φάει, στάσου.
Νά ! τ' άστέρια είνε δικιά μου ; μιά σου προσταγή.
κι' Ξγαν δικιά σου !
Δεν τά θές κι' αυτά, χαχί ;
—Το μεθύσι μου να Ξή !

Η ΠΕΡΒΟΛΑΡΙΑ

Μωρ' σὺ, τί θεαριστικες και μούδαλες μπαλάδια τραγῶν στα γεμισμένα σου περβολαρία νάτα ;
Ποῦς να σου πηρέ τά μυαλά και σου τ' άφίρνε άδεια, και το χορμιο σου εφούσκισε με της φρενιάς τά βάτα ;

Πὸ νάν'η ροδοζάχαρη στα δλάνοινα λαμιά σου, και ποῦνα η φιλοκέντηρη κατάσπαρη τροχηλιά σου ;
Τά λεμονάκια σου γιατί τά θλίβεις μ' άπονα, που ελλόμμαιναν κι' έμάρωναν την κάθε λεμονιά ;

Τὸ ποδαριό σου τί Ξκρυψε, σάν τοῦ πουλιό, τή μήτη, που Ξφοτικά έμπανόβγανε στο πλοημιστό γοβάκι ;
πὸς άπ' τ' άχο τουλάρι σου, σὸν ήλιο συννεμάκι, ποῦνα η ματιά σου, που Ξπιξε σὸν Ξροτα τζιροῦ ;

Τήν αύγοροέτα, που άνθιξε σ' όλόγυτα καλλιά κι' Ξπαιγε μῦθο άπάνω τους κι' ο άνεμος φιλιά, πὸς με πανένιον λουλουδιών την άλλες πανέρι και τάνανιξες στης χτένας σου το κίτρινο το χέρι ;

Δεν εσαι κα η Περβολαρία, —και κρημα τή γενιά σου !
τῆς παντάνας τ' όνειρο και του σερτου τὸ ταῖο—
οῦς σερραά ερωτόμυαλα στο διάβα (του τ' άγέρι...
Εσαι της σέρας λουλουδο και όχι του (κίαιπου...
Για σου !

ΜΙΧ. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ

'Ο ποιητής κ. Μιχ. 'Αργυροπούλος

